Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti

Sadržaj

I. OPĆE ODREDBE
II. PRAVA PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI, POVJERLJIVIH OSOBA I NJIHOVIH ZAMJENIKA TE POVEZANIH OSOBA
III. POSTUPAK PRIJAVLJIVANJA NEPRAVILNOSTI I POSTUPANJE PO PRIJAVI
IV. SUDSKA ZAŠTITA
V. PREKRŠAJNE ODREDBE
VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE
Prijelazne i završne odredbe iz NN 136/25

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Sadržaj

Ovim Zakonom uređuje se prijavljivanje nepravilnosti, postupak prijavljivanja nepravilnosti, prava osoba u postupku prijavljivanja, obveze tijela javne vlasti te pravnih i fizičkih osoba u vezi s prijavom nepravilnosti, kao i druga pitanja važna za prijavu nepravilnosti i zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

Članak 2.

Primjena pravne stečevine Europske unije

Ovim Zakonom se u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26. 11. 2019.).

Članak 3.

Cilj

Cilj je ovoga Zakona učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti.

Članak 4. (NN 136/25)

Područje primjene Zakona

(1) Ovim Zakonom propisuje se zaštita osoba koje prijavljuju nepravilnosti:

a) koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije navedenih u dijelu I. Priloga ovom Zakonu koji se odnose na sljedeća područja:

– javnu nabavu

– financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma

– sigurnost i sukladnost proizvoda

– sigurnost prometa

– zaštitu okoliša

– zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost

– sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja

– javno zdravlje

– zaštitu potrošača

– zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava.

b) koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Europske unije

c) koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući povrede pravila Europske unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u suprotnosti s ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit

d) koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije navedenih u dijelu I. odjeljku K. Priloga ovoga Zakona

e) koje se odnose na kaznena djela iz glave XXIV. (kaznena djela protiv gospodarstva), glave XXVIII. (kaznena djela protiv službene dužnosti) i kaznena djela iz članka 233. (pronevjera) te iz članka 339. (podmićivanje zastupnika) Kaznenog zakona

f) koje se odnose na druge odredbe nacionalnog prava ako se takvim kršenjem ugrožava i javni interes.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na području obrane i nacionalne sigurnosti osim ako ista nisu obuhvaćena zakonodavstvom Europske unije navedenim u dijelu I. Priloga ovom Zakonu.

(3) U skladu sa stavkom 2. ovoga članka, tijela u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane donijet će posebni akt kojim će se urediti zaštita prijavitelja nepravilnosti te postupak prijavljivanja nepravilnosti u području ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa, a vodeći računa o zaštiti ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa.

Članak 5.

Odnos s drugim propisima

(1) Ako su zakonodavstvom Europske unije navedenim u dijelu II. Priloga ovom Zakonu predviđena posebna pravila o prijavljivanju nepravilnosti, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno aktima Europske unije iz dijela II. Priloga ovom Zakonu.

(2) Ovim se Zakonom ne derogira primjena prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na:

a) zaštitu klasificiranih podataka

b) obvezu čuvanja odvjetničke tajne

c) obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca

d) tajnost sudskih vijećanja

e) pravila o kaznenom postupku.

(3) Unutarnje ili vanjsko prijavljivanje ili javno razotkrivanje ne utječe na pravo prijavitelja da u bilo kojem trenutku podnese prijavu izravno tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno posebnom zakonu i uspostavljenim sustavima otkrivanja i postupanja po nepravilnostima.

Članak 6.

Značenje izraza u ovom Zakonu

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:

1. nepravilnost su radnje ili propusti koji su protupravni i odnose se na područje primjene i propise navedene u članku 4. ovoga Zakona, ili su u suprotnosti s ciljem ili svrhom tih propisa

2. informacije o nepravilnostima su informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim nepravilnostima koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili neposredno treba ili je trebao započeti raditi ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili s kojom je bio u kontaktu u radnom okruženju, te o pokušajima prikrivanja takvih nepravilnosti

3. prijavitelj nepravilnosti je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznala u svom radnom okruženju

4. prijava ili prijaviti je usmeno ili pisano prenošenje informacija o nepravilnostima

5. »radno okruženje« su profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti.

Takve aktivnosti posebno uključuju:

a) osobe u radnom odnosu

b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba

c) imatelje dionica i poslovnih udjela, kao i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela trgovačkog društva, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike

d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača

e) osobe koje na bilo koji način sudjeluju u djelatnostima pravne ili fizičke osobe

6. poslodavac je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi, te tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja profesionalne aktivnosti u radnom okruženju

7. tijela javne vlasti su određena odredbama zakona kojim se uređuje pravo na pristup informacijama

8. povezane osobe su:

a) pomagači prijavitelja nepravilnosti

b) srodnici, kolege i sve druge osobe povezane s prijaviteljem nepravilnosti koje bi mogle pretrpjeti osvetu u radnom okruženju

c) pravni subjekti u vlasništvu prijavitelja nepravilnosti, za koje prijavitelji nepravilnosti rade ili s kojima su prijavitelji na drugi način povezani u radnom okruženju

9. osveta je svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju

10. povjerljiva osoba je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijava nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti

11. prijavljena osoba je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju nepravilnosti navedena kao odgovorna za počinjenje nepravilnosti ili s njom povezana osoba

12. daljnje postupanje je svaka radnja koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo ili osoba, organizacijska cjelina odnosno tijelo nadležno za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti poduzelo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, rješavanja prijavljene nepravilnosti, uključujući mjere kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka

13. povratna informacija je pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje

14. pomagač prijavitelju nepravilnosti je fizička osoba koja pomaže prijavitelju nepravilnosti u postupku prijavljivanja u radnom okruženju.

Članak 7.

Rodna neutralnost

Izrazi u ovom Zakonu koji imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 8.

Zabrana sprječavanja prijavljivanja nepravilnosti i pokretanja zlonamjernih postupaka

(1) Zabranjeno je sprječavanje ili pokušaj sprječavanja prijavljivanja nepravilnosti.

(2) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se propisuje zabrana prijavljivanja nepravilnosti nemaju pravni učinak.

(3) Zabranjeno je pokretanje zlonamjernih postupaka protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba te povjerljivih osoba i njezinih zamjenika.

Članak 9.

Zabrana osvete

(1) Poslodavac se ne smije osvećivati, pokušavati osvećivati ili prijetiti osvetom prijavitelju nepravilnosti, povezanim osobama te povjerljivoj osobi i njezinu zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti odnosno javnog razotkrivanja.

(2) Osvetom iz članka 6. točke 9. ovoga Zakona osobito se smatraju postupci:

a) privremenog udaljavanja, otkaza, razrješenja ili jednakovrijednih mjera

b) degradiranja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje

c) prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena

d) uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje

e) negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje

f) nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju

g) prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja

h) diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana

i) uskrate ponude za sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme, a za to su bili ispunjeni zakonski uvjeti, ako je radnik imao opravdano očekivanje da će mu isti biti ponuđen

j) nesklapanja uzastopnog ugovora o radu na određeno vrijeme u skladu s odredbama nacionalnog prava u području radnih odnosa, ili njegova prijevremenog raskida

k) prouzročenja štete, uključujući štetu nanesenu ugledu osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda

l) negativnog označavanja na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji

m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja

n) poništavanja licencije ili dozvole

o) upućivanja na psihijatrijske ili liječničke procjene.

(3) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se poslodavac osvećuje prijavitelju nepravilnosti ili povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak.

Članak 10.

Odgovornost prijavitelja nepravilnosti u slučaju prijavljivanja ili javnog razotkrivanja

(1) Ako osobe prijave informacije o nepravilnostima ili javno razotkriju informacije u skladu s ovim Zakonom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovoga Zakona.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 4. stavka 2. i članka 5. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, osim ako takvo stjecanje ili pristup ne predstavlja samostalno kazneno djelo.

(4) Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji nisu povezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje nepravilnosti na temelju ovoga Zakona i dalje je uređena nacionalnim pravom ili pravom Europske unije.

(5) U sudskim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, prijavitelji nepravilnosti ne snose nikakvu odgovornost zbog prijava ili javnih razotkrivanja na temelju ovoga Zakona. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovoga Zakona.

(6) Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o nepravilnostima koje su obuhvaćene područjem primjene ovoga Zakona, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete za zaštitu iz ovoga Zakona, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u onoj mjeri u kojoj se takvo pribavljanje, korištenje ili otkrivanje zahtijeva ili dopušta pravom Europske unije ili nacionalnim pravom.

II. PRAVA PRIJAVITELJA NEPRAVILNOSTI, POVJERLJIVIH OSOBA I NJIHOVIH ZAMJENIKA TE POVEZANIH OSOBA

Članak 11.

Pravo na zaštitu

(1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na:

1. zaštitu identiteta i povjerljivosti

2. sudsku zaštitu

3. naknadu štete

4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć

5. emocionalnu podršku

6. drugu zaštitu predviđenu u postupcima propisanim ovim Zakonom.

(2) Prijavitelju nepravilnosti može se odobriti sekundarna besplatna pravna pomoću u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć.

(3) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.

(4) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.

Članak 12. (NN 136/25)

Uvjeti za zaštitu prijavitelja

(1) Prijavitelji nepravilnosti ostvaruju pravo na zaštitu predviđenu ovim Zakonom ako su imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave ili razotkrivanja te da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ovoga Zakona te ako su podnijeli prijavu u skladu s odredbama ovoga Zakona sustavom unutarnjeg ili vanjskog prijavljivanja nepravilnosti ili su javno razotkrili nepravilnost.

(2) Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka i čiji je identitet naknadno utvrđen te trpe osvetu, imaju pravo na zaštitu neovisno o tome što su prijavu podnijele anonimno.

(3) Osobe koje nepravilnosti obuhvaćene područjem primjene iz dijela I. i II. Priloga ovom Zakonu prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije imaju pravo na zaštitu propisanu ovim Zakonom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.

(4) Osobe koje nepravilnosti prijavljuju izravno policiji ili državnom odvjetništvu u skladu s njihovom nadležnosti imaju pravo na zaštitu propisanu ovim Zakonom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.

Članak 13.

Pomoć prijavitelju nepravilnosti i povezanoj osobi

Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a zbog neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će je o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema propisima koji se primjenjuju u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje.

Članak 14.

Obveza zaštite identiteta

(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe.

(3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja obavještava ga prije otkrivanja njegova identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka.

(4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje s odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.

Članak 15.

Obrada osobnih podataka

(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka.

(2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.

Članak 16.

Zaštita povjerljivosti

Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati u druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.

III. POSTUPAK PRIJAVLJIVANJA NEPRAVILNOSTI I POSTUPANJE PO PRIJAVI

Članak 17.

Prijava nepravilnosti

(1) Prijava nepravilnosti sadrži podatke o prijavitelju nepravilnosti, prijavljenom tijelu ili osobi te informacije o nepravilnostima.

(2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.

Članak 18.

Vođenje evidencije o prijavama

(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona.

(2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno nacionalnom pravu kojim je regulirana zaštita i obrada dokumentacije.

(3) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:

a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili

b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju djelatnici koji su odgovorni za postupanje s prijavom.

(4) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisa razgovora koji zapisuje djelatnik odgovoran za postupanje s prijavom.

(5) Ako osoba zatraži sastanak s povjerljivom osobom ili tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 17. stavkom 2. ovoga Zakona, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku.

(6) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina:

(a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili

(b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju djelatnici odgovorni za postupanje s prijavom.

(7) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje ponudit će prijavitelju mogućnost provjere i ispravka prijepisa poziva iz stavka 3. ovoga članka, zapisnika razgovora iz stavka 4. ovoga članka i zapisnika sa sastanka iz stavka 6. ovoga članka, kao i mogućnost potvrde točnosti potpisom.

Članak 19.

Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti

(1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu.

(2) Poslodavac koji zapošljava najmanje 50 radnika dužan je uspostaviti sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Poslodavci koji zapošljavaju manje od 50 radnika mogu imati uspostavljen sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, poslodavac koji je obuhvaćen primjenom akata iz dijela I. točke B. i dijela II. Priloga dužan je uspostaviti sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti neovisno o broju zaposlenih.

(4) Pravni subjekti u privatnom sektoru te trgovačka društva iz članka 6. točke 7. ovoga Zakona koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka, pod uvjetima predviđenim ovim Zakonom i nacionalnim pravom u području radnih odnosa.

(5) Općine mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka u skladu s propisima kojima se regulira područje lokalne samouprave.

Članak 20.

Obveze poslodavca

(1) Poslodavac je dužan:

1. donijeti opći akt iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona i na prikladan način učiniti ga dostupnim svim osobama u radnom okruženju, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave nepravilnosti

2. imenovati povjerljivu osobu i njezina zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona, na prijedlog:

a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća

b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ako radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu

3. zaštititi prijavitelja nepravilnosti od osvete i poduzeti nužne mjere radi zaustavljanja osvete i otklanjanja njezinih posljedica

4. čuvati podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja, osim ako to nije suprotno nacionalnom pravu

5. osigurati uvjete za vođenje evidencije o prijavama u skladu s člankom 18. ovoga Zakona

6. poduzeti mjere radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti.

(2) U slučaju više prijedloga radnika iz stavka 1. točke 2. podtočke b) ovoga članka, prednost će imati prijedlog koji ima veću podršku radnika, a u slučaju prijedloga koji imaju jednaku podršku radnika, prednost će imati prijedlog koji je prvi zaprimljen.

(3) Iznimno od stavka 1. točke 2., poslodavac će imenovati povjerljivu osobu i njezina zamjenika bez prijedloga radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća odnosno najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca ako takav prijedlog nije dan.

(4) Imenovanu povjerljivu osobu i njezina zamjenika poslodavac će razriješiti bez odgađanja na temelju prijedloga radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća odnosno najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca.

(5) Poslodavac će pokrenuti postupak za imenovanje povjerljive osobe i njezina zamjenika najkasnije u roku od 30 dana od razrješenja povjerljive osobe i njezina zamjenika. Do donošenja odluke o imenovanju nove povjerljive osobe, poslove povjerljive osobe obavlja njezin zamjenik, osim ako okolnosti upućuju na to da je potrebno imenovati treću osobu da privremeno obavlja poslove povjerljive osobe.

(6) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju dati pisanu suglasnost za imenovanje.

Članak 21.

Akti poslodavca

(1) Općim aktom uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti i postupak imenovanja povjerljive osobe i njezina zamjenika.

(2) Sustav za unutarnje prijavljivanje, kao i informacije o njemu moraju biti lako dostupni svim osobama iz radnog okruženja, razumljivi i učinkoviti u svrhu poticanja prvenstvenog korištenja sustava unutarnjeg prijavljivanja.

(3) Aktom iz stavka 1. ovoga članka ne može se smanjiti opseg prava ili uskratiti neko pravo prijavitelju nepravilnosti iz ovoga Zakona.

(4) Akt iz stavka 1. ovoga članka koji nije u skladu s ovim Zakonom nema pravni učinak.

Članak 22.

Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti

(1) Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi.

(2) Povjerljiva osoba dužna je:

1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od dana primitka

2. bez odgode poduzeti radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti

3. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana od dana potvrde o primitku prijave ili ako potvrda nije poslana prijavitelju, nakon proteka sedam dana od dana podnošenja prijave

4. bez odgode prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem

5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave

6. pisanim putem izvijestiti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od 30 dana od dana odlučivanja o prijavi

7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno posebnom zakonu

8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i, prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.

(3) Poslodavac ne smije utjecati ili pokušati utjecati na postupanje povjerljive osobe i njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

(4) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.

(5) Ako je prijavu nepravilnosti kod poslodavca zaprimila osoba koja nije nadležna za postupanje po prijavi nepravilnosti, ista ju je dužna bez odgode i bez izmjena proslijediti povjerljivoj osobi uz zaštitu identiteta prijavitelja nepravilnosti i povjerljivosti podataka iz prijave.

Članak 23. (NN 136/25)

Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti

(1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu.

(2) Prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti:

– nakon što je prvo podnio prijavu kroz sustav unutarnjeg prijavljivanja ili

– izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.

(3) Ako prijava nepravilnosti nije zaprimljena putem sustava za vanjsko prijavljivanje ili su je u tijelu nadležnom za vanjsko prijavljivanje zaprimile osobe koje nisu nadležne za postupanje s prijavama, iste su ih dužne bez odgode i bez izmjena proslijediti osobama nadležnima za postupanje.

(4) Ako je prijava nepravilnosti podnesena izravno policiji ili državnom odvjetništvu u skladu s njihovom nadležnosti, a prijavitelj nepravilnosti u prijavi ili nakon podnošenja prijave ukaže da jest ili da bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti, ta su je tijela dužna bez odgode proslijediti nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti.

(5) Stavak 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i kada povezana osoba ukaže da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti koji je prijavu nepravilnosti podnio izravno policiji ili državnom odvjetništvu u skladu s njihovom nadležnosti.

(6) Osobe iz stavka 3. ovoga članka su pri postupanju s prijavom nepravilnosti dužne štititi identitet prijavitelja i prijavljene osobe te podatke iz prijave.

Članak 24. (NN 136/25)

Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti

(1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj.

(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:

1. zaprima prijavu o nepravilnosti

2. bez odgode, a najkasnije u roku od sedam dana od dana zaprimanja prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja

3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti

4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti

5. izrađuje izvještaj kojim ocjenjuje jesu li ugrožena ili povrijeđena ustavna ili zakonska prava prijavitelja nepravilnosti

6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja nepravilnosti te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom

7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno nacionalnom pravu

8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja

9. nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim pravom

10. na svojim mrežnim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovoga Zakona, a osobito:

a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu

b) podatke za kontakt za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori

c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti objašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije

d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovoga Zakona i odredbama nacionalnog prava

e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi

f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave

g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.

(3) Ako je prijava podnesena izravno policiji i/ili državnom odvjetništvu, a ta su tijela ujedno jedina nadležna za postupanje po sadržaju prijave, ne primjenjuje se odredba stavka 2. točke 4. ovoga članka.

(4) Pučki pravobranitelj, u okviru svojih ustavnih ovlasti, provodi postupak zaštite prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba i povjerljivih osoba te njihovih zamjenika sukladno propisima koje primjenjuje te odredbama ovoga Zakona.

Članak 25.

Postupanje s prijavom nepravilnosti i komunikacija s prijaviteljem

(1) Osobe, organizacijske cjeline odnosno tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave dužna su u razumnom roku koji ne smije biti dulji od 30 dana od dana zaprimanja prijave podnijeti informacije o poduzetim mjerama na temelju te prijave pučkom pravobranitelju, kao i povjerljivoj osobi kad je ona poslala prijavu nepravilnosti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno članku 22. stavku 2. točki 3. ovoga Zakona.

(2) Osobe, organizacijske cjeline odnosno tijela ovlaštena na postupanje prema sadržaju prijave dužna su u roku od petnaest dana od dana okončanja postupanja podnijeti obrazloženo izvješće o konačnom ishodu postupanja na temelju prijave pučkom pravobranitelju, kao i povjerljivoj osobi kad je ona poslala prijavu nepravilnosti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave sukladno članku 22. stavku 2. točki 3. ovoga Zakona.

(3) Ako prijava o nepravilnosti upućuje na postojanje osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo, tijela ovlaštena na postupanje po sadržaju prijave postupat će prema odredbama kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske.

(4) U slučaju velikog priljeva prijava pučki pravobranitelj može dati prednost prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ovoga Zakona. U svakom slučaju primjenjuje se rok iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.

(6) Pučki pravobranitelj može, nakon izvršene procjene, odlučiti da je prijavljena nepravilnost očito neznatna te da ne zahtijeva daljnje postupanje u smislu ovoga Zakona. Podnositelji takve prijave uživaju i dalje zaštitu predviđenu ovim Zakonom.

(7) Pučki pravobranitelj može, ako prijava ne sadrži značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci okončani, a daljnje postupanje nije opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima, zaključiti postupak i tome obavijestiti prijavitelja.

(8) Nadležno tijelo dužno je bez odgađanja obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka nakon njegova okončanja.

Članak 26.

Javno razotkrivanje nepravilnosti

(1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti.

(2) Prijavitelj nepravilnosti koji javno razotkriva nepravilnost ima pravo na zaštitu u skladu s ovim Zakonom ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1. osoba je prvo podnijela prijavu sustavom unutarnjeg i vanjskog prijavljivanja, ili izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje, ali u roku iz članka 22. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona ili u roku iz članka 25. stavka 5. ovoga Zakona nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu

ili ako

2. prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da:

a) nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete ili

b) u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osvete ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja.

IV. SUDSKA ZAŠTITA

Članak 27.

Oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi

Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim za prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi.

Članak 28. (NN 136/25)

Nadležnost i postupak sudske zaštite prijavitelja

(1) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti stvarno su nadležni:

1. općinski sudovi i Općinski radni sud u Zagrebu

2. trgovački sudovi ako tužba za zaštitu prijavitelja nepravilnosti proizlazi iz spora za koji je taj sud stvarno nadležan u skladu s odredbama zakona kojim je uređen parnični postupak

3. upravni sudovi ako tužba za zaštitu prijavitelja nepravilnosti proizlazi iz upravnog spora za koji je taj sud stvarno nadležan u skladu s odredbama zakona kojim je uređen upravni spor.

(2) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti mjesno je nadležan sud sjedišta, prebivališta ili boravišta tuženika ili tužitelja, ili sud na čijem je području osveta poduzeta ili je nastupila njezina posljedica.

(3) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti, a osobito pri određivanju rokova i ročišta, sud će uvijek obraćati osobitu pozornost na potrebu hitnog rješavanja sporova za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

(4) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti rok za odgovor na tužbu je 15 dana, a ročište za glavnu raspravu mora se održati u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na tužbu.

(5) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti postupak pred prvostupanjskim sudom mora se okončati u roku od šest mjeseci od dana podnošenja tužbe.

(6) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti drugostupanjski sud dužan je donijeti odluku o žalbi podnesenoj protiv odluke prvostupanjskog suda u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

Članak 29.

Posebne tužbe za zaštitu prijavitelja nepravilnosti

(1) Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ostvaruje se u posebnom postupku koji se pokreće tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.

(2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka prijavitelj nepravilnosti može tražiti da se:

1. utvrdi da je prema prijavitelju nepravilnosti poduzeta osveta

2. zabrani poduzimanje i ponavljanje osvete te da se uklone njezine posljedice prema prijavitelju nepravilnosti

3. naknadi šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih ovim Zakonom

4. presuda kojom je utvrđena povreda prava prijavitelja nepravilnosti zbog razloga predviđenih ovim stavkom objavi u medijima na trošak tuženika.

(3) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka mogu se istaknuti zajedno sa zahtjevima za zaštitu drugih prava o kojima se odlučuje u parničnom postupku ako su svi zahtjevi u međusobnoj vezi i ako je isti sud stvarno nadležan za njih, bez obzira na to je li za te zahtjeve propisano rješavanje u redovitom ili u posebnom parničnom postupku, osim sporova o smetanju posjeda. U tom slučaju primjenjuju se pravila za vrstu spora o kojoj je riječ, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(4) Presuda kojom se nalaže objava u medijima obvezuje nakladnika medija u kojem treba objaviti presudu.

Članak 30.

Sudjelovanje trećih osoba

(1) U parnicu u povodu tužbe iz članka 29. stavka 1. ovoga Zakona može se kao umješač na strani prijavitelja nepravilnosti pridružiti pučki pravobranitelj te organizacije, ustanove, udruge ili druge fizičke ili pravne osobe koje se u okviru svoje djelatnosti bave zaštitom temeljnih prava i sloboda, ili borbom protiv korupcije.

(2) Sud će dopustiti sudjelovanje umješača iz stavka 1. ovoga članka samo uz pristanak prijavitelja nepravilnosti.

Članak 31.

Pretpostavka štete i teret dokazivanja

(1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.

Članak 32.

Privremene mjere

(1) U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti sud koji vodi postupak može odrediti privremene mjere u skladu s odredbama zakona kojima se uređuje prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(2) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja, tijekom te nakon završetka sudskog postupka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(3) Prijavitelj nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi u postupku pokrenutom radi privremene mjere.

Članak 33.

Prijedlog za određivanje privremene mjere

(1) Prijedlogom za određivanje privremene mjere može se tražiti od suda zabrana činjenja osvete, otklanjanje posljedica koje su prouzrokovane osvetom te odgoda izvršenja odluka kojima je prijavitelj nepravilnosti stavljen u nepovoljan položaj ili mu je povrijeđeno neko od njegovih prava u radnom okruženju.

(2) O prijedlogu za određivanje privremenih mjera sud će odlučiti u roku od osam dana od dana primitka prijedloga.

(3) Žalba protiv rješenja o određivanju privremene mjere ne odgađa provedbu privremene mjere.

Članak 34.

Nadzor nad provedbom Zakona

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnim aktima, uvjetima i načinom rada nadziranih poslodavaca provode nadležna tijela sukladno posebnim propisima kojima je uređen inspekcijski i drugi nadzor.

V. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 35. (NN 136/25)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 8000,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako:

1. ne donese akt iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona (članak 41. stavak 2.)

2. opći akt iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona na prikladan način ne učini dostupnim svim osobama u radnom okruženju, zajedno sa svim informacijama bitnima za podnošenje prijave nepravilnosti (članak 20. stavak 1. točka 1.)

3. ne uspostavi sustav za unutarnje prijavljivanje nepravilnosti (članak 19. stavci 2. i 3.)

4. ne čuva podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja (članak 20. stavak 1. točka 4.)

5. ne imenuje povjerljivu osobu ili njezina zamjenika iz članka 20. stavka 2. u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona (članak 41. stavak 3.)

6. ne osigura uvjete za vođenje evidencije o svakoj zaprimljenoj prijavi sukladno članku 18. (članak 20. stavak 1. točka 5.)

7. ne poduzme mjere radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti (članak 20. stavak 1. točka 6.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 3000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 3000,00 eura kaznit će se i fizička osoba obrtnik.

Članak 36. (NN 136/25)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 100.000,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako:

1. spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti (članak 8. stavak 1.)

2. pokreće zlonamjerne postupke protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba te povjerljivih osoba i njezinih zamjenika (članak 8. stavak 3.)

3. bez pristanka otkrije ili pokuša otkriti identitet prijavitelja nepravilnosti ili prijavljene osobe odnosno podatke na osnovi kojih se može otkriti njihov identitet te druge podatke navedene u prijavi nepravilnosti (članak 14. stavci 1., 2. i 4.)

4. ako se osvećuje, pokušava osvetiti ili prijeti osvetom prijavitelju nepravilnosti, povezanoj osobi te povjerljivoj osobi i njezinu zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja (članak 9. stavak 1.)

5. ne zaštiti prijavitelja nepravilnosti od osvete i ne poduzme nužne mjere radi zaustavljanja osvete i otklanjanja njezinih posljedica (članak 20. stavak 1. točka 3.)

6. utječe ili pokuša utjecati na postupanje povjerljive osobe ili njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 22. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 600,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 600,00 do 15.000,00 eura kaznit će se fizička osoba obrtnik.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točaka 1., 3., 4., i 6. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 600,00 do 6000,00 eura kaznit će se i fizička osoba.

Članak 37. (NN 136/25)

Novčanom kaznom u iznosu od 600,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite, osim ako se ne radi o kaznenom djelu (članak 12. stavak 1.).

Članak 38. (NN 136/25)

Novčanom kaznom u iznosu od 600,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj:

1. povjerljiva osoba i njezin zamjenik ako ne čuvaju identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno zakonu (članak 22. stavak 2. točka 7.)

2. svaka osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti ako ne štititi podatke koje sazna iz prijave, ili ih koristi ili otkriva u druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje (članak 16.)

3. povjerljiva osoba i njezin zamjenik ako zlouporabe svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti (članak 22. stavak 4.).

Članak 39.

Za prekršaje propisane ovim Zakonom optužni prijedlog može podnijeti i pučki pravobranitelj.

Članak 40.

Dostava statističkih podataka

(1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa svake godine dostavlja Europskoj komisiji dostupne statističke podatke o prijavljenim nepravilnostima pučkom pravobranitelju. Ti podaci uključuju broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu imovinsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dužno je voditi evidencije i statističke podatke o sudskim predmetima vezanim uz sudsku zaštitu sukladno ovom Zakonu.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 41.

Rok za donošenje općih akata i imenovanje povjerljive osobe

(1) Pučki pravobranitelj najkasnije će u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti na potvrdu Hrvatskome saboru Poslovnik usklađen s odredbama ovoga Zakona i drugih zakona kojima se uređuje njegova nadležnost.

(2) Poslodavac je dužan donijeti akt iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Poslodavac je dužan imenovati povjerljivu osobu i zamjenika povjerljive osobe na način propisan člankom 20. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Tijela u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane donijet će poseban akt iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti akt kojim će urediti pružanje emocionalne podrške iz članka 11. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.

(6) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa objavit će obrazac za statističko praćenje vezano uz članak 40. stavak 2. ovoga Zakona u »Narodnim novinama« u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 42.

(1) Do donošenja akata iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona opći akti poslodavca koji su doneseni na temelju Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (»Narodne novine«, br. 17/19.) ostaju na snazi.

(2) Do imenovanja povjerljive osobe i zamjenika, sukladno članku 20. ovoga Zakona, povjerljive osobe i zamjenici imenovani na temelju Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (»Narodne novine«, br. 17/19.) nastavljaju obnašati svoje dužnosti.

Članak 43.

Postupci pokrenuti na temelju Zakona o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (»Narodne novine«, br. 17/19.) dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Članak 44.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (»Narodne novine«, br. 17 /19.).

Članak 45.

Stupanje Zakona na snagu

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Prijelazne i završne odredbe iz NN 136/25

Članak 11.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

PRILOG (NN 136/25)

DIO I.

A. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 1. ovoga Zakona (javna nabava):

1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorā o koncesiji (SL L 94, 28. 3. 2014., str. 1.)

ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28. 3. 2014., str. 65.)

iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28. 3. 2014., str. 243.)

iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20. 8. 2009., str. 76.).

2. Postupci preispitivanja uređeni su sljedećim:

i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, 23. 3. 1992., str. 14.)

ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30. 12. 1989., str. 33.).

B. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 2. ovoga Zakona (financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma):

Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., str. 338.), kako su utvrđena:

i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10. 10. 2009., str. 7.)

ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1. 7. 2011., str. 1.)

iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24. 3. 2012., str. 1.)

iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25. 4. 2013., str. 1.)

v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25. 4. 2013., str. 18.)

vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28. 2. 2014., str. 34.)

vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27. 5. 2014., str. 77.)

viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12. 6. 2014., str. 84.)

ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23. 12. 2015., str. 35.)

x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30. 4. 2004., str. 12.)

xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14. 7. 2007., str. 17.)

xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31. 12. 2004., str. 38.)

xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27. 7. 2012., str. 1.)

xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29. 6. 2016., str. 1.)

xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17. 12. 2009., str. 1.)

xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., str. 190.)

xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73 /239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11. 2. 2003., str. 1.)

xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12. 6. 2014., str. 149.)

xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26. 3. 1997., str. 22.)

xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., str. 1.)

xxi. Uredba (EU) 2020/1503 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. listopada 2020. o europskim pružateljima usluga skupnog financiranja za poduzeća i izmjeni Uredbe (EU) 2017/1129 i Direktive (EU) 2019/1937 (SL L 347, 20. 10. 2020., str. 1 – 49)

xxii. Uredba (EU) 2023/1114 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2023. o tržištima kriptoimovine i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 1095/2010 te direktiva 2013/36/EU i (EU) 2019/1937 (Tekst značajan za EGP) (SL L 150, 9. 6. 2023., str. 40 – 205).

C. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 3. ovoga Zakona (sigurnost i sukladnost proizvoda):

1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni:

i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15. 1. 2002., str. 4.)

ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilozima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25. 6. 2019., str. 1.)

iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9. 10. 2007., str. 1.)

iv. Uredba (EU) 2024/3015 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o zabrani proizvoda nastalih prisilnim radom na tržištu Unije i izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 (SL L, 2024/3015, 12. 12. 2024.).

2. Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10. 6. 2009., str. 1.)

ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13. 9. 1991., str. 51.)

iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9. 2. 2013., str. 1.).

D. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 4. ovoga Zakona (sigurnost prometa):

1. Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26. 5. 2016., str. 102.).

2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12. 11. 2010., str. 35.).

3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni:

i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29. 11. 2008., str. 59.)

ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30. 4. 2004., str. 39.)

iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL L 300, 14. 11. 2009., str. 51.).

4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni:

i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova (SL L 131, 28. 5. 2009., str. 11.)

ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28. 5. 2009., str. 24.)

iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28. 8. 2014., str. 146.)

iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28. 5. 2009., str. 114.)

v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3. 12. 2008., str. 33.)

vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2. 7. 1998., str. 35.)

vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16. 1. 2002., str. 9.).

5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30. 9. 2008., str. 13.).

E. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 5. ovoga Zakona (zaštita okoliša):

1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6. 12. 2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši zakonodavstvo iz prilogā Direktivi 2008/99/EZ odnosno Direktivom (EU) 2024/1203 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava i zamjeni direktiva 2008/99/EZ i 2009 /123/EZ (SL L, 2024/1203, 30. 4. 2024.).

2. Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25. 10. 2003., str. 32.)

ii. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5. 6. 2009., str. 16.)

iii. Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskoj učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14. 11. 2012., str. 1.)

iv. Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18. 6. 2013., str. 13.)

v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21. 12. 2018., str. 82.)

vi. Uredba (EU) 2024/573 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. veljače 2024. o fluoriranim stakleničkim plinovima, izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 517/2014 (SL L, 2024/573)

vii. Direktiva (EU) 2024/1760 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o dužnoj pažnji za održivo poslovanje i izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 te Uredbe (EU) 2023/2859 (SL L, 2024/1760).

3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22. 11. 2008., str. 3.)

ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10. 12. 2013., str. 1.)

iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27. 7. 2012., str. 60.).

4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena:

i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO_2 u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18. 1. 2000., str. 16.)

ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27. 11. 2001., str. 22.)

iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18. 7. 2002., str. 12.)

iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9. 5. 2003., str. 1.)

v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30. 4. 2004., str. 56.)

vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30. 9. 2005., str. 11.)

vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4. 2. 2006., str. 1.)

viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetski učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120, 15. 5. 2009., str. 5.)

ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO_2 iz lakih vozila (SL L 140, 5. 6. 2009., str. 1.)

x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31. 10. 2009., str. 1.)

xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31. 10. 2009., str. 36.)

xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO_2 iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31. 5. 2011., str. 1.)

xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28. 10. 2014., str. 1.)

xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19. 5. 2015., str. 55.)

xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih uređaja za loženje (SL L 313, 28. 11. 2015., str. 1.).

5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena:

i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6. 11. 2007., str. 27.)

ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156 /EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24. 12. 2008., str. 84.)

iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28. 1. 2012., str. 1.).

6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena:

i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3. 10. 2001., str. 1.)

ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30. 4. 2004., str. 12.)

iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31. 10. 2009., str. 36.)

iv. Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja 2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenome moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30. 7. 2008., str. 8.)

v. Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26. 1. 2010., str. 7.)

vi. Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12. 11. 2010., str. 23.)

vii. Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4. 11. 2014., str. 35.).

7. Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000 /21/EZ (SL L 396, 30. 12. 2006., str. 1.).

8. Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14. 6. 2018., str. 1.).

F. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 6. ovoga Zakona (zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost):

Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena:

i. Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2. 7. 2009., str. 18.)

ii. Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7. 11. 2013., str. 12.)

iii. Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17. 1. 2014., str. 1.)

iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199, 2. 8. 2011., str. 48.)

v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337, 5. 12. 2006., str. 21.)

vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredaba Komisije (Euratom) br. 944/89 i (Euratom) br. 770/90 (SL L 13, 20. 1. 2016., str. 2.)

vii. Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19. 6. 1993., str. 1.).

G. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 7. ovoga Zakona (sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja):

1. Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1. 2. 2002., str. 1.).

2. Zdravlje životinja, kako je uređeno:

i. Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja (»Zakon o zdravlju životinja«) (SL L 84, 31. 3. 2016., str. 1.)

ii. Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14. 11. 2009., str. 1.).

3. Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7. 4. 2017., str. 1.).

4. Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena:

i. Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8. 8. 1998., str. 23.)

ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5. 1. 2005., str. 1.)

iii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18. 11. 2009., str. 1.)

iv. Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zoološkim vrtovima (SL L 94, 9. 4. 1999., str. 24.)

v. Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20. 10. 2010., str. 33.).

H. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 8. ovoga Zakona (javno zdravlje):

1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno:

i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8. 2. 2003., str. 30.)

ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102, 7. 4. 2004., str. 48.)

iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6. 8. 2010., str. 14.).

2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno:

i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22. 1. 2000., str. 1.)

ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28. 11. 2001., str. 67.)

iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7. 1. 2019., str. 43.)

iv. Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, 30. 4. 2004., str. 1.)

v. Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27. 12. 2006., str. 1.)

vi. Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10. 12. 2007., str. 121.)

vii. Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27. 5. 2014., str. 1.).

3. Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4. 4. 2011., str. 45.).

4. Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29. 4. 2014., str. 1.).

I. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 9. ovoga Zakona (zaštita potrošača):

Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni:

i. Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18. 3. 1998., str. 27.)

ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22. 5. 2019., str. 1.)

iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22. 5. 2019., str. 28.)

iv. Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7. 7. 1999., str. 12.)

v. Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9. 10. 2002., str. 16.)

vi. Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (» Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi«) (SL L 149, 11. 6. 2005., str. 22.)

vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22. 5. 2008., str. 66.)

viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22. 11. 2011., str. 64.)

ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28. 8. 2014., str. 214.).

J. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 10. ovoga Zakona (zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava):

i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31. 7. 2002., str. 37.)

ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4. 5. 2016., str. 1.)

iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19. 7. 2016., str. 1.)

iv. Uredba (EU) 2022/1925 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2022. o pravednim tržištima s mogućnošću neograničenog tržišnog natjecanja u digitalnom sektoru i izmjeni direktiva (EU) 2019/1937 i (EU) 2020/1828 (Akt o digitalnim tržištima) (SL L 265, 12. 10. 2022., str. 1 – 66).

K. ostalo:

i. Direktiva (EU) 2024/1226 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o definiciji kaznenih djela i sankcija za kršenje Unijinih mjera ograničavanja i izmjeni Direktive (EU) 2018/1673 (SL L, 2024/1226, 29. 4. 2024.).

DIO II.

U članku 5. stavku 1. ovoga Zakona upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Europske unije:

A. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 2. ovoga Zakona (financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma):

1. Financijske usluge:

i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17. 11. 2009., str. 32.)

ii. Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23. 12. 2016., str. 37.)

iii. Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349 /EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9. 6. 2006., str. 87.)

iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12. 6. 2014., str. 1.)

v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., str. 338.)

vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12. 6. 2014., str. 349.)

vii. Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28. 8. 2014., str. 1.)

viii. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9. 12. 2014., str. 1.)

ix. Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23. 12. 2015., str. 1.)

x. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2. 2. 2016., str. 19.)

xi. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30. 6. 2017., str. 12.).

2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:

i. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5. 6. 2015., str. 73.)

ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5. 6. 2015., str. 1.)

iii. Direktiva (EU) 2024/1640 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. svibnja 2024. o mehanizmima koje države članice trebaju uspostaviti radi sprečavanja korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Direktive (EU) 2019/1937 te izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2015/849 (SL L, 2024/1640).

B. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 4. ovoga Zakona (sigurnost prometa):

i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24. 4. 2014., str. 18.)

ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10. 12. 2013., str. 1.)

iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28. 5. 2009., str. 57.).

C. Članak 4. stavak 1. točka (a) podtočka 5. ovoga Zakona (zaštita okoliša):

i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28. 6. 2013., str. 66.).